

Abstrakt

Diplomová práce se zabývá změnami nutričního stavu a tělesného složení u dospívajících dívek s mentální anorexií (AN) během realimentace. Hlavním cílem práce (i) je porovnání nutričního stavu a tělesného složení u 16 pacientek na počátku realimentace a následně s 6měsíčním odstupem. Vedlejším cílem (ii) je porovnání průběhu a úspěšnosti léčby 20 pacientek s AN diagnostikovaných před pandemií covid-19 a 21 pacientek diagnostikovaných během pandemie. Pacientky byly porovnány (iii) i s kontrolní skupinou 14 zdravých dívek párovaných věkem. Data byla vyhodnocena pomocí programu Statistica 12.

Výsledky: (i) U 16 pacientek, které se dostavily i ke kontrolnímu vyšetření, došlo během realimentace k významnému nárůstu tělesné hmotnosti a BMI (obojí $p < 0,001$) z původních $40,7 \pm 6,54$ kg (BMI $15,69 \pm 1,97$) na $48,7 \pm 9,0$ kg (BMI $18,26 \pm 2,60$). Významný nárůst jsme zaznamenali v tukové ($p < 0,01$) i netučné ($p < 0,05$) hmotě. Také v klidové spotřebě energie měřené nepřímou kalorimetrií byl po 6 měsících realimentace zjištěn významný nárůst ($p < 0,01$). Při porovnání REE měřené nepřímou kalorimetrií a vypočtené dle Schofieldovy rovnice bylo zjištěno, že zatímco před realimentací se tyto hodnoty statisticky významně ($p < 0,001$) lišily, po 6 měsících realimentace již nebyly významně rozdílné. V laboratorních parametrech došlo pouze k významnému ($p < 0,05$) nárůstu hladiny celkové bílkoviny.

(ii) Při porovnání skupiny AN pacientek, diagnostikovaných před pandemií covid-19 a během ní, byl nalezen významný rozdíl pouze v procentuálním podílu tukové tkáně na počátku léčby, kdy pacientky diagnostikované během pandemie měly podíl tuku měřený bioimpedancí významně nižší ($p < 0,01$), nižší ($p < 0,05$) byl i podíl tuku vypočtený z měření kožních řas. Významný rozdíl nebyl mezi skupinami pacientek zjištěn v laboratorních parametrech, diagnostickém zpoždění, podílu relapsů, délce hospitalizace, ani v hmotnostním přírůstku během ní. Porovnání úspěšnosti léčby obou skupin pacientek po 6 měsících nebylo možné pro nízký počet pacientek, které se dostavily ke kontrole.

(iii) Pacientky s AN měly oproti zdravým kontrolám významně (vše $p < 0,001$) nižší hmotnost, BMI, podíl tuku i hmotnost jak tukové, tak netučné tkáně. Významně (vše $p < 0,01$) nižší měly rovněž REE měřenou nepřímou kalorimetrií, hladinu prealbuminu a počet trombocytů. Také hladiny celkové bílkoviny a glykémie nalačno byly u pacientek s AN významně nižší (vše $p < 0,05$).

Závěr: U sledovaných pacientek s AN bylo prokázáno významné zvýšení celkové hmotnosti, hmotnosti tukové i netučné tkáně, BMI, klidové spotřeby energie a hladiny celkové bílkoviny během 6 měsíců léčby. Mezi pacientkami diagnostikovanými před a během pandemie covid-19 nebyly nalezeny významné rozdíly ve vývoji onemocnění před stanovením diagnózy, v nutričním stavu na počátku léčby ani během první hospitalizace. Oproti zdravým kontrolám měly pacientky s AN významně nižší hladinu prealbuminu, celkové bílkoviny, glykémie a nižší počet trombocytů, nižší hmotnost a BMI a nižší klidovou spotřebu energie.

Klíčová slova: mentální anorexie, nutriční terapie, nepřímá kalorimetrie, analýza tělesného složení, realimentace